ÄŽKO

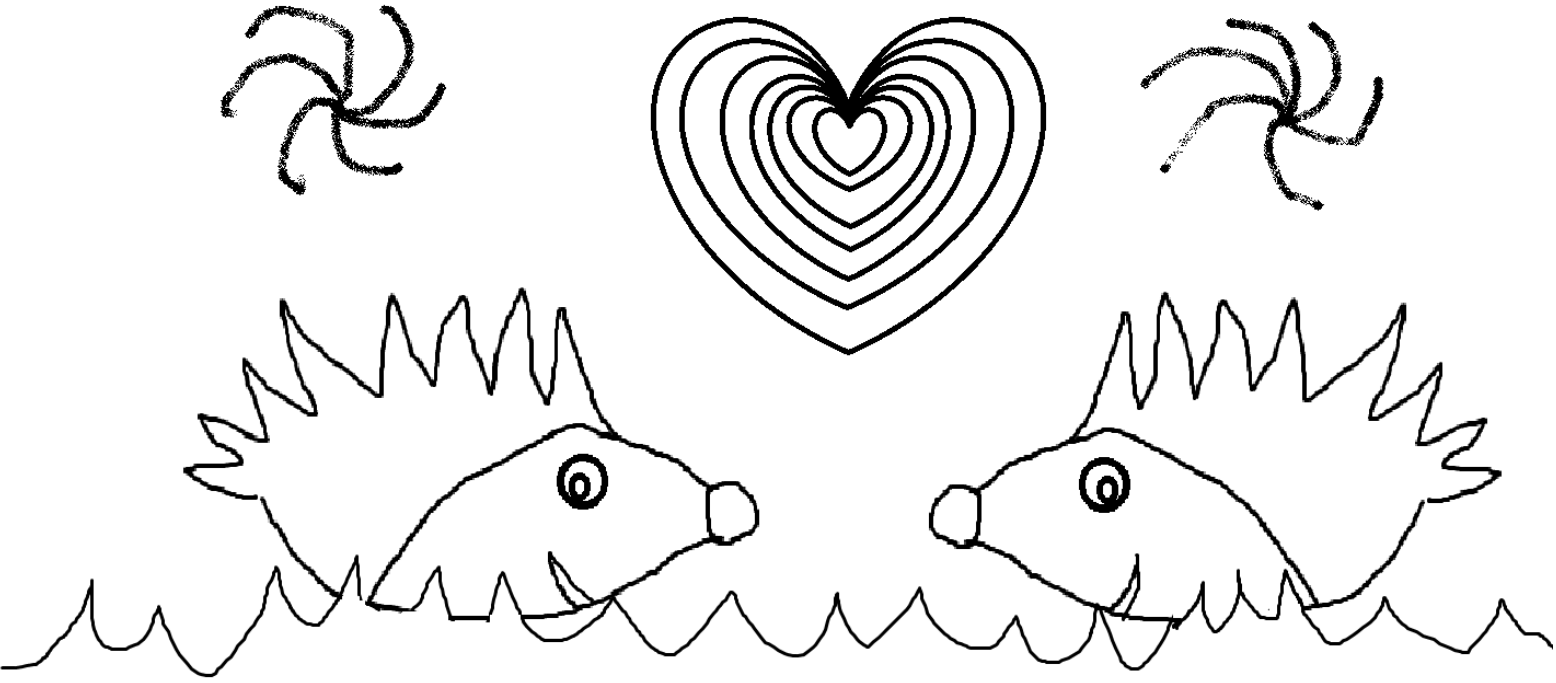

Občasník ZŠ Jakubov

www.zsjakubov.sk

facebook.com/zsjaku

Ročník: 10

Číslo: 4.

Cena: 0,40€

Školský rok: 2015/2016

Milí čitatelia!

Posledné Áčko tohto školského roka je trošku dlhšie, ako býva zvykom. Nájdete v ňom opäť veľa hier, doplňovačiek a tajničiek. Okrem toho však na vás čakajú aj rôzne zábavné či poučné príbehy, kvízy a hádanky.

Prázdniny sú už takmer tu. Počasie je teplé a slnečné, víkendové grilovačky nie sú ničím výnimočným. Bazény už máte možno napustené a dovolenky zabezpečené. Zostáva teda len jediné – úspešne skončiť školský rok, aby ste si naplno mohli užívať všetky radosti, ktoré ponúka len leto.

Našich deviatakov čakajú výnimočné prázdniny. V septembri totiž nastúpia na stredné školy a na nás budú už len spomínať (dúfajme, že v dobrom ☺). Prajeme im úspešné ukončenie základnej školy a dúfame, že ich kroky pôjdu správnym smerom!

P.S. V tomto Áčku nájdete aj malé prekvapenie!

redakcia

Aby ste vedeli, že u nás v škole to nikdy nespí, sledujte webstránku zsjakubov.sk a lajknite nás aj na facebooku!

DARČEK

Anglická tajnička

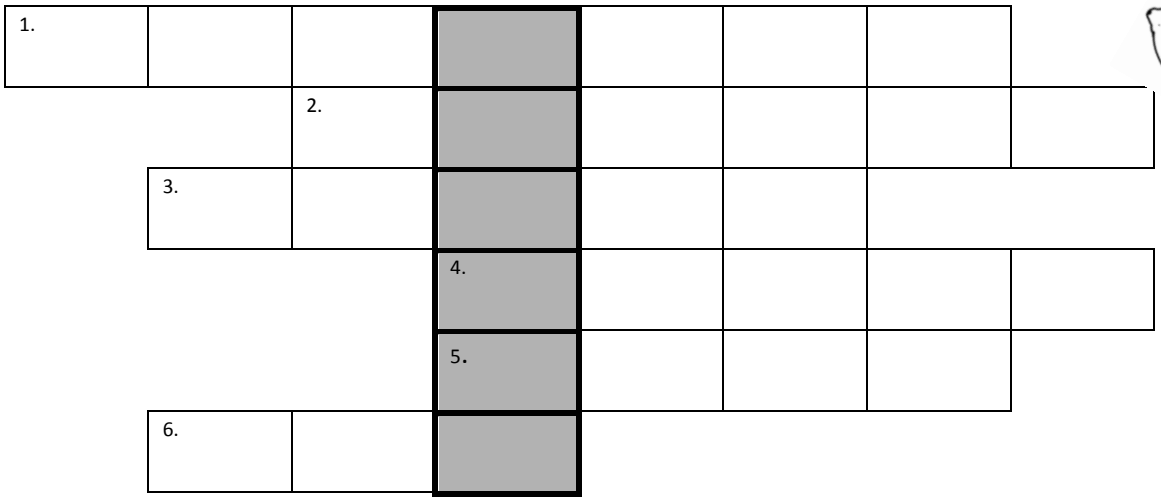

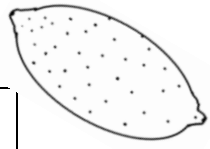

1. straší v noci deti
2. keď chcem jesť, som...
3. veeeľmi kyslý
4. máme v nej zuby
5. od sliepok máme...
6. počúvame ním

Katarína Ševcovová

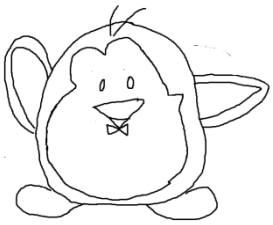

Vyriešiš tajnú šifru?

∏	₹	Ω	₪	₼	₸
i	s	n	a	r	c

₺	≡	ℓ	∃	∑
a	e	l	v	č

∃	∑	≡	ℓ	₺

Ω	₪	₼	₸	∏	₹

Dešifrovačka

			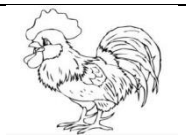			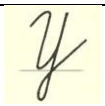	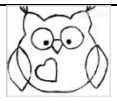	

Je to cicavec. Žije v Austrálii.

Dorastá do dĺžky 40-60 cm.

Hmotnosť má cca 2 kg.

Živí sa hlavne vodnými

bezstavovcami.

Je samotárske, plaché stvorenie.

Inzeráty

Predám vesmír, je bez planét. Cena: 999999999999999 €. Pozor: sú tam asi mimozemšťania. Skafandre nepredávam. Tel.: 6666/666 666

Predám ohryzok z jablka. Nepoškodený. Cena: 10 000 €. Tel.: 0911/111 111

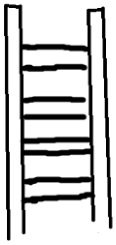

Predám diery do rebríka. Jeden kus za 500 €. Ak kúpite 10 kusov, dostanete zľavu celých 100 €. Neváhajte a nakupujte za tak úžasnú cenu. E-mail: Zuzka.ususlana@gmail.com. Tel.: 094/543 123

Predám čistý papier s jednou čiarkou, je značkový, takmer nepoužitý. Cena: 150 €.

Predám vzduch vyrobený v Číne. Tel.: 0000/000 000

Predám omrvinku z rožka. Cena 1000 €. E-mail: neviem@asipredam.sk

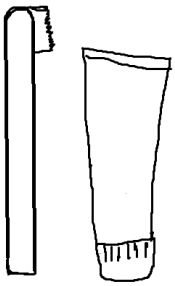

Predám 1 pokazený zub za 500,01 € + zubná kefka a zubná pasta z roku 1920 v cene. Tel.: 0830/000 000. E-mail: cojavim@nevim.sk

Teleshopping

Dobrý deň milí čitatelia, vítam Vás v obľúbenej rubrike Teleshopping. Tu je Timotej Slaninka a dnes som si pre Vás na predaj pripravil **telefónne číslo**. Dnes predávam toto úžasné telefónne číslo: 0900/ 010 042. Pravá strana telefónneho čísla stojí neuveriteľných 354 € a ľavá strana stojí neuveriteľných 544 €. Obidve strany telefónneho čísla so zľavou stoja neuveriteľných 931 €!!! Neuveriteľná cena, však? Ak si však pravú stranu telefónneho čísla objednáte do 1 minúty, dostanete zľavu aj na ľavú stranu telefónneho čísla. Spolu po zľave budú obidve strany čísla stáť najneuveriteľnejších 2159 € a k tomu ako bonus dostanete šiltovku, tenisky a tašku do školy!!! A všetko je, samozrejme, s DPH. Objednávajte hneď, lebo nemám na to celý deň. Tak už konečne začnite stláčať tie tlačidlá na telefóne a vytáčajte!!!

piataci

O somárovi

Kde bolo tam bolo, bol jeden , a ten mal starého .

Zviera mu dlhé roky slúžilo, keď tu jedného dňa padlo do . Chudák zúfalo plakal a snažil sa niečo vymyslieť, aby ho odtiaľ dostal. Ale nech hútal celé hodiny, nič

nevyhútal. Rozhodol sa teda, že zakope. " je už aj tak starý a vyschnutú som chcel zakopať už dávno," povedal si.

Zavolal si na pomoc susedov. Spolu sa chopil i a začali hádzať

hlinu do . Starý 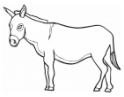 rýchlo pochopil, čo sa deje, a začal hrozne híkať. Na prekvapenie každého sa však po chvíli upokojil. Keď

nakukol do 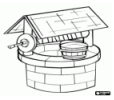 , videl, že 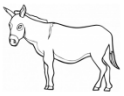 po každej hodenej hliny robí niečo fantastické. Otriasa hlinu zo seba, zadupáva ju, a tak

sa dostáva stále vyššie a vyššie. a susedia ďalej hádzali hlinu,

a sa otriasal a postupoval nahor. Keď napokon vykročil zo a spokojne odkráčal, každý sa len udivene pozeral.

Spracoval Ladislav Slíž

Kvíz

1. Kocúr v:

A, v sukni

B, blate

C, čižmách

2. Akej farby sú šmolkovia:

A, čiernej

B, zelenej

C, modrej

3. Ryšavý kocúr:

A, Garfield

B, Dodo

C, Filoména

4. Hlavné mesto Česka:

A, Jakubov

B, Praha

C, Budapešť

5. Brat Lolka bol:

A, Bolek

B, Jozef

C, Krtko Rudko

6. Snehulienka a:

A, 7 krtkov

B, 7 trpaslíkov

C, 7 prasiatok

7. Ktorý je prvý jarný kvet?

A, snežienka

B, jabloň

8. Opice z našej:

A, palice

B, krupice

C, police

9.Tom a:

A, Bob

B, Jerry

C, Fero

10. Len počkaj:

A, zajac

B, vlk

C, pes

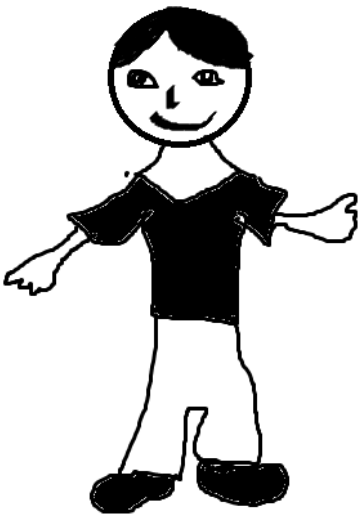

Lea Ambrová

Doplňovačka

Doplň po anglicky časti tváre.

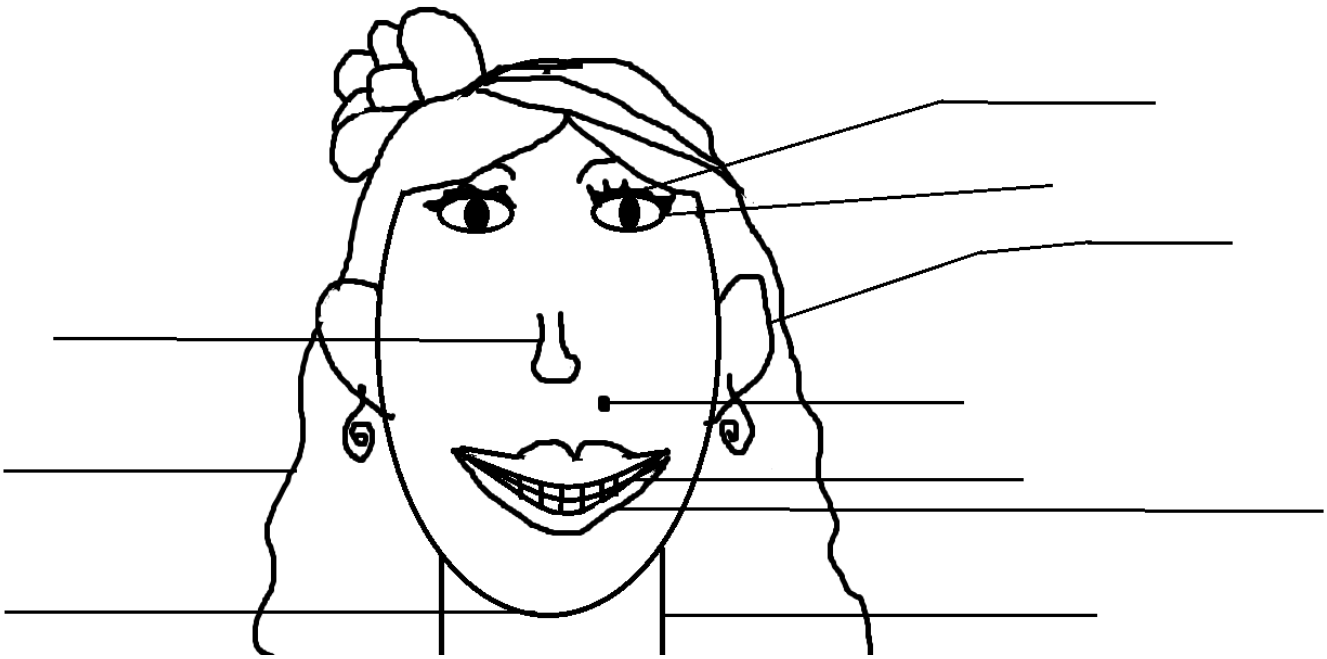

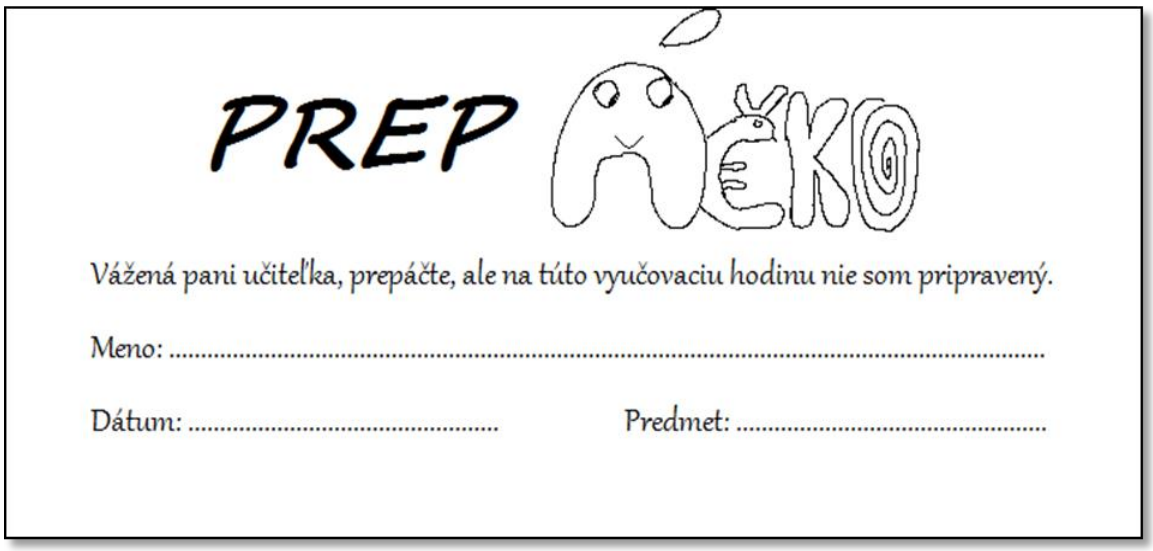

Nemáš pomôcky a domácu úlohu ti zjedol pes? NEVADÍ! Máme pre teba náhradné riešenie. Vystrihni si „PrepÁčko“, riadne ho vypíš a odovzdaj učiteľovi na hodine. Odovzdaním „PrepÁčka“ získavaš imunitu, to znamená, že nedostaneš poznámku. Upozorňujeme ťa, že „PrepÁčko“, nesmieš použiť pri písomkách, diktátoch alebo pri ústnej odpovedi!

Písmenkový obrázok

Vyfarbite obrázok podľa zadania pod textom.

t	t	t	d	t	t	t	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d
t	t	t	d	t	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d
t	d	t	d	d	t	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d
d	d	d	t	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d	d
t	d	d	d	d	l	l	l	d	d	d	l	l	l	d	d	d	d
t	d	d	d	l	r	r	r	l	d	l	r	r	r	l	d	d	d
d	d	d	l	r	s	s	s	r	l	r	s	s	s	r	l	d	d
d	d	d	l	r	s	f	f	s	r	s	f	f	s	r	l	d	d
d	d	d		l	r	s	f	f	s	f	f	s	r	l	d	d	d
d	d	d	d	d	l	r	s	f	f	f	s	r	l	d	d	d	d
d	d	d	d	d	d	l	r	s	f	s	r	l	d	d	d	d	d
d	d	d	d	d	d	d	l	r	s	r	l	d	d	d	d	d	d
d	d	d	d	d	d	d	d	l	r	l	d	d	d	d	d	d	d
d	d	d	d	d	d	d	d	d	l	d	d	d	d	d	d	d	d
f	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f

l – ružová	f – zelená	t – žltá
r – červená	s – silno modrá	d – bledomodrá

Natalia Neborásková

Dve skvelé veci

Bola sobota ôsmeho júla a ja som sa zobudila do krásneho slnečného dňa. Otvorila som dvere na izbe a privítal ma milý pozdrav od mojej malej štvorročnej sestry Sindy: „Dobré ráno, Emi.“ Rodičia ju už od mala učia, aby vždy, všade a všetkých zdravila. A ona to ako správne decko do bodky dodržiava. „Dobré ráno aj tebe, Sindy,“ odpovedala som. Zamierila som rovno do kuchyne, kde mama a ocko práve pripravovali raňajky. „Dobré ráno,“ pozdravila som mojich milovaných rodičov hneď po vstupe do kuchyne. „Dobré ráno, Emka, vyspaná?“ začala mamina. „Celkom aj hej. A čo bude na raňajky?“ spýtala som sa, lebo som bola už veľmi hladná. „Praženica tak, ako ju máš najradšej,“ zahlásil ocko. „Super,“ vykríkla som s nadšením.

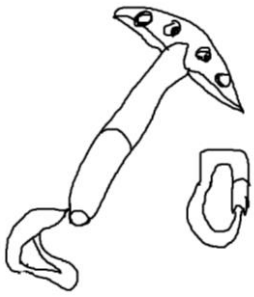

Sadla som si k stolu a zrazu som zbadala štyri lístky, na ktorých bolo napísané: Hotel Borovica, štyri noci, raňajky, obed, večera, wifi, jedna osoba. Zostala som zarazená: „Mami? Oci? Čie sú tieto lístky?“ „To malo byť také prekvapko, taký výlet, keď už sú tie prázdniny. Ideme na päť dní do Tatier,“ dopovedal ocko. „Jupí,“ opäť som vykríkla. Malá Sindy sa pridala ku mne, tak sme s radosťou vrieskali obe. „A ešte jedno,“ dodal ocko, „odchádzame už dnes.“ „Rýchlo sa choďte pobaliť, o hodinku a pol odchádzame,“ dopovedala mama.

Okamžite sme utekali do izieb rýchlo sa zbaliť. Mne to trvalo iba chvíľku. Vzala som si len to najpotrebnejšie. Potom som pomohla Sindy, pretože chúďa ani pomaly nevedela, kde má kufor.

Naložili sme kufre do nášho nie veľmi veľkého auta a vyrazili sme. Cestou som si obzerala krásy prírody. Dala som si slúchadlá a počúvala som moje obľúbené pesničky. Čoskoro ma však zmohla únava a zaspala som. Zobudilo ma až sestrino kričanie: „Emi, vstávaj! Už sme tu!“

Natešene som otvorila oči a zbadala som krásny hotel obkolesený ešte krajšou prírodou. Viem, že to znie otrepane, ale Slovensko je fakt nenormálne krásne.

Vzali sme si veci z kufra a išli sme rovno na recepciu. Recepčná nám dala kľúče od izieb. Bola som prekvapená, že mám izbu sama pre seba. Veľmi som sa potešila. Nemusím aspoň stále počúvať Sindy. Nie, že by som ju nemala rada, ale niekedy vie byť pekne otravná.

Prvý deň nášho výletu sme len tak oddychovali a relaxovali. Podvečer sme všetci išli do bazéna v hoteli. Našla som si tam super kamošku Nelu. Po bazéne išla so mnou na moju izbu a tam sme sa o všeličom rozprávali. Dokonca sa dohodla s rodičmi a prespala u mňa. Mala som manželskú posteľ, takže s nocľahom nebol problém. Na druhý deň sme si išli obzrieť okolie a spravili sme si ľahkú turistiku. Hoci to bol nenáročný výstup, po večeri som spadla na posteľ ako kabela.

Tretí deň som sa zobudila na to, že mi niekto vstúpil do izby. Bola to mama. „Emi, poď! Vstávaj! Ideme na super výlet,“ hovorila pološialeným hlasom. Ten tón ma zaujal, tak som rýchlo vyliezla z postele.

Ukázalo sa, že pod pojmom super výlet si moji rodičia predstavujú lozenie po skalách. Zo začiatku ma to nebavilo, ale potom som už odtiaľ nechcela odísť. Neskutočne som sa do toho

zažrala a bolo to to najlepšie z tejto horskej dovolenky. Po návrate do hotela vybavili naši mne a Nele masáž a saunu. Večer sme oddýchnuté a zrelaxované prežili u nej na izbe. My dve sme sa úplne našli. Vymenili sme si telefónne čísla, aby sme zostali v kontakte. Keďže nebývame od seba až tak ďaleko, dohodli sme sa, že sa určite ešte niekedy stretneme.

Deň pred odchodom sme si dali s mamou, ocom a Sindy ešte poslednú túru, bazén, saunu a masáž. Večer sme sa pobalili, lebo na ďalší deň sme museli odísť hneď po raňajkách.

Pár minút pred odchodom ku mne dobehla Nela. Silno ma objala a rozlúčila sa so slovami: „Bolo mi s tebou super, si naj kamoška, zavoláme si niekedy a šťastnú cestu.

Nastúpila som do auta a so slzou v oku jej zamávala. Bolo mi ľúto, že odchádzame. Toto bola totiž moja najlepšia dovolenka. Spoznala som super kamošku a ešte som aj prvýkrát v živote liezla po skalách.

Dominika Hudecová, 9.A

Stratení v lese

V jednu slnečnú nedeľu som sa rozhodol, že pôjdem s kamarátom Borisom stavať bunker do lesa. Zobrali sme potrebné veci a poďho do hory.

Hneď po príchode sme sa začali obzerať po vhodnom mieste pre náš bunker. O chvíľu sme sa ho našli a začali sme stavať. Asi po hodine práce bol náš nový dom hotový. Celí nadšení sme vošli dnu. Boris prešiel na druhú stranu bunkra a v tom sa to stalo. Jedno hrubé drevo mu spadlo na nohu. Ihneď som sa k nemu rozbehol a opýtal sa ho: „Si v poriadku?“ On na to odpovedal: „Nie, asi mám zlomenú nohu.“ Pokúsil som sa odhodiť drevo z jeho nohy. Chvíľu mi to trvalo, pretože drevo bolo veľmi ťažké. Nakoniec sa mi to predsa len podarilo.

Boris sa o mňa oprel a išli sme domov. O pár minút sa ma opýtal: „Si si istý, že ideme správnou cestou?“ Ja na to: „Nie, je tu čoraz viac stromov.“ So strachom v hlase sa ozval: „Nechceš mi snáď povedať, že sme sa stratili?!“ Na túto otázku som mu nedokázal odpovedať.

Noha ho bolela čoraz viac, začalo sa stmievať a my sme nevedeli, kde sme. Zrazu sme začuli zavýjanie vlka. Schovali sme sa za strom a dúfali, že vlk je veľmi ďaleko. V tom sme ho uvideli. Mohutný sivý vlk pyšne stál priamo pred nami. Už sme videli svoj koniec, keď zrazu začal po ňom ktosi hádzať kamene a konáre. Vlk sa otočil a zmizol v lese.

Obzreli sme sa a zistili, že to bol horár. Prekvapene na nás pozrel a povedal: „Chlapci, vy ste sa asi stratili.“ „Áno, mohli by ste nám, prosím, ukázať cestu do dediny?“ vystrašene som zo seba vysúkal. Ujo horár sa usmial: „Samozrejme, odvediem vás domov.“ Uľahčene sme si vydýchli a o chvíľu sme boli v dedine.

Matej Kovalík, 6.A

Môj najkrajší zážitok z prázdnin

Pekných zážitkov som už zažila neúrekom, ale ten, ktorý som sa rozhodla vám opísať, sa stal minulé leto.

Tak, ako každý rok, aj teraz sme sa vybrali na spoločnú dovolenku s našimi kamarátmi. Rodičia sa poznajú od strednej školy a my, deti, sa priatelíme od malička. Pochodili sme už spolu celé Slovensko. Tentokrát nás ale vietor zavial do Českého raja.

Dva dni strašne lialo a my sme mali objednaný splav rieky Jizera. Boli sme veľmi smutní, lebo sme sa báli, že ho budeme musieť kvôli zlému počasiu zrušiť. Našťastie, pár hodín pred našim odchodom, sa ukázalo slniečko. Bolo trochu zubaté, ale bolo tam! Tak sme sa teda vybrali do Malej skály. Prišli sme na miesto, odkiaľ sme mali vyrážať. Požičali sme si kanojky a vydali sme sa na dobrodružnú plavbu. Našu posádku tvoril môj tato a kamarátka Romanka. Tato bol kormidelník a my s Romankou sme sa striedali pri pádlovaní.

Hneď na začiatku nás čakalo preplávanie hate, ktorá vytvárala malú vodnú šmykľavku a pereje. Všetci vodáci sa pustili dolu haťou. Až na našu posádku. Darmo som tatovi hovorila, aby to zamieril doľava ako ostatní. On musel ísť vpravo, keďže to nevedel ukormidlovať, kde bola plytčina. Silou myšlienok sme tlačili našu loďku po dne a boli sme radi, že sa nám nezodral spodok kanojky. Avšak naša trasa mala jednu super výhodu – ako jediní z celej našej partie sme po splavení tohto úseku ostali suchí. A tak sme sa tvárili, že takto sme to od začiatku plánovali, aj keď pravda bola iná. Jedna posádka však nemala toľko šťastia ako ostatní, pri tejto akcii sa totiž prevrátila a zvyšok cesty sa pádlovali celí mokrí.

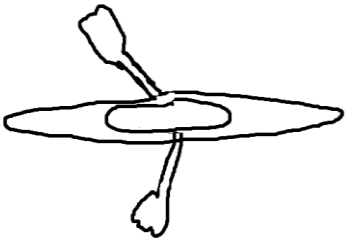

Plavili sme sa krásnou prírodou, stromy sa nakláňali nad hladinou a vytvárali nám nad hlavami zelený tunel. Nikde ani obláčika, ktorý by sa rozhodol nás opršať. Popri nás plávali kačičky. Škoda, že sme so sebou nemali nič, čo by sme im hodili pod zub.

Plavba bola pokojná a veselá, tato sa zopárkrát pokúsil o vodnú akrobaciu, ale jeho snaha o utopenie posádky bola nulová.

Počas plavby sme sa zastavili v reštaurácii Zrcadlová koza. Už z názvu je zjavné, aké zvieratká tam chovali. Predávali tam aj krmivo pre kozy a Romankini rodičia nám ho kúpili. Rozhodli sme sa, že roztomilé kozičky nakŕmime. Jedna bola tak maškrtná, že spolu s krmivom si dala aj kus vrecka a nechala mi tam peknú dieru. Keď priniesli jedlo, stále nás otravovali osy. Potom sme sa išli vyblázniť na kolotoč, z ktorého som spadla rovno do blata. Všetci kamaráti sa mi smiali, nuž, čo som mala robiť, tak som sa tiež rozosmiala.

Po dobrom obede sme sa znova vydali na plavbu s plnými žalúdkami. Tentoraz sme sa spojili dve loďky a vytvorili tak dvojitú kanojku. Po čase sa k nám pridali ďalší a ďalší kamaráti, až nás zrazu bolo šesť. Bol to vtipný pohľad. Jedna veľká dúhová loďka.

Nakoniec sme šťastne dorazili do cieľa. Odovzdali sme loďky a čakala nás cesta naspäť k autu. Pre spestrenie dnešného dňa sme ju absolvovali na kolobežkách. Ja som na štrkovej ceste dostala šmyk a zrúbala som sa ako vrece zemiakov. Nič vážne sa mi, našťastie, nestalo, takže som mohla pokračovať ďalej. Menej šťastia mala Lenka, tá sa vrátila domov nielen mokrá, ale aj s rozbitým kolenom.

Takže výsledok nášho výletu – jedno rozbité koleno, moja ošúchaná dlaň, dvaja mokrí vodáci, oblečenie celé zablatené a jedna koza s vreckom v žalúdku.

Na túto dovolenku budem ešte dlho spomínať.

Katarína Ševcovová, 5.A

Jánošíkove diery

V živote je len pár úžasných a neopakovateľných zážitkov. Mne sa takýto jeden vryl do pamäti. Minulý rok cez letné prázdniny sme sa s rodičmi a bratom vybrali na štvordňový výlet do Oravskej Lesnej.

V prvý deň výletu sme sa zobudili skoro ráno a dohodli sme sa, že sa pôjdeme pozrieť do Jánošíkových dier. Naraňajkovali sme sa, vhodne obliekli, nahodili sme turistickú obuv a vyrazili sme. V aute sme ešte skontrolovali, či máme všetko, čo sme si chceli z penziónu zobrať. „Foťák," povedal zrazu brat. „Idem poň," vzdychla som a vypýtala som si od mamy kľúče od izby. Napriek tomu, že som bola preč len pár minút, keď som sa vrátila, tatkovi sa už parilo z uší.

Nastúpila som do auta sa a išli sme smer Terchová-Jánošíkove diery. Po ceste som fotila krásnu oravskú krajinu. Cesta z penziónu do Terchovej trvala asi tridsaťpäť minút. Zaparkovali sme na parkovisku pri Dierach. Mama ešte pripomenula, aby sme si zobrali všetky veci. Ja som mala na starosti hlavne fotoaparát.

Vstúpili sme do Jánošíkových dier. Bolo asi desať hodín ráno, nebolo teda ešte veľmi teplo. Spočiatku bola trasa nenáročná, fotila som najviac rastliny a potok, ktorý sa volá Dierový potok. Postupne sme sa dostali k náročnejšej časti. Dorazili sme ku schodom, ktoré vyzerali skôr ako rebrík. Prvý išiel otec. „Pozor, šmýka sa to," povedal. Po ňom išiel brat, potom ja a posledná išla mama. Všetci sme vyšli po týchto strmých schodoch a ďalej sme pokračovali zúženou uličkou. Prešli sme ju a mali sme skvelý výhľad na celé Diery. Všetko som detailne pofotila a dali sme si krátku prestávku. O pár minút sme pokračovali v ceste. Bolo už oveľa teplejšie a čelá sa nám leskli od potu.

Počas cesty som si niekoľkokrát uvedomila, prečo sa o Slovensku hovorí ako o krásnej krajine. Všetko okolo nás bolo rozkvitnuté a voňavé. Počas cesty sme stretali turistov rôznych národností, najčastejšie Poliakov a Čechov. Ani sa nečudujem, že ich to k nám láka.

Po dlhých minútach sme prišli k menšej chatke, ktorá slúžila na predaj nápojov, suvenírov a občerstvenia. Chatu obopínali stromy, pod ktorými bol tieň, tak sme si tam sadli, niečo malé zjedli a odpočinuli sme si. Bola som spotená, tak mi brat požičal náhradné tričko, ktoré niesol v batohu. Išla som sa prezliecť na záchody do chatky.

Hneď, ako som sa vrátila, brat sa spýtal: „Ideme?" „Áno," povedali sme s maminou naraz. Postavili sme sa a vydali sme sa späť na rázcestie. Potom sme stále len stúpali a stúpali vyššie. Kopec bol stále strmší a cesta bola náročná. Fotoaparát som radšej schovala do batoha. „Pozor, nešmyknite sa," upozorňoval nás každú chvíľu brat. Cesta ubiehala rýchlo. Stále som musela myslieť na to, koľko krásy sa skrýva v obyčajných lesoch, potokoch a lúkach.

Po dlhej a náročnej ceste sme konečne zišli dolu k autu. Unavení, ale nabití energiou sme sa rozhodli, že skočíme pozrieť ešte sochu Juraja Jánošíka. Táto stojí na neveľkom kopci, takže sme to mali zanedlho zvládnuté. Pri soche sme si spravili zopár fotiek, a potom sme vyrazili do nášho penziónu. V Terchovej som bola už dvakrát, ale neváhala by som si to zopakovať.

Simona Vaseková, 9.A

Rozdiely

Nájdi 10 rozdielov!

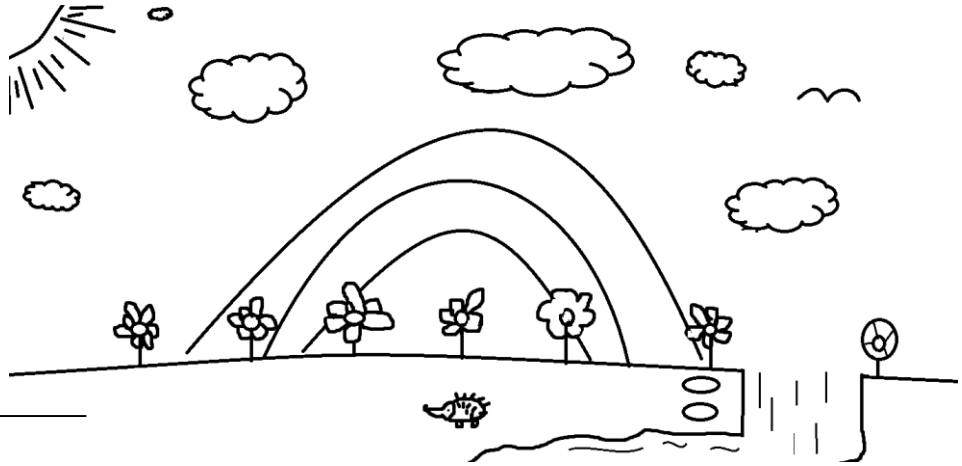

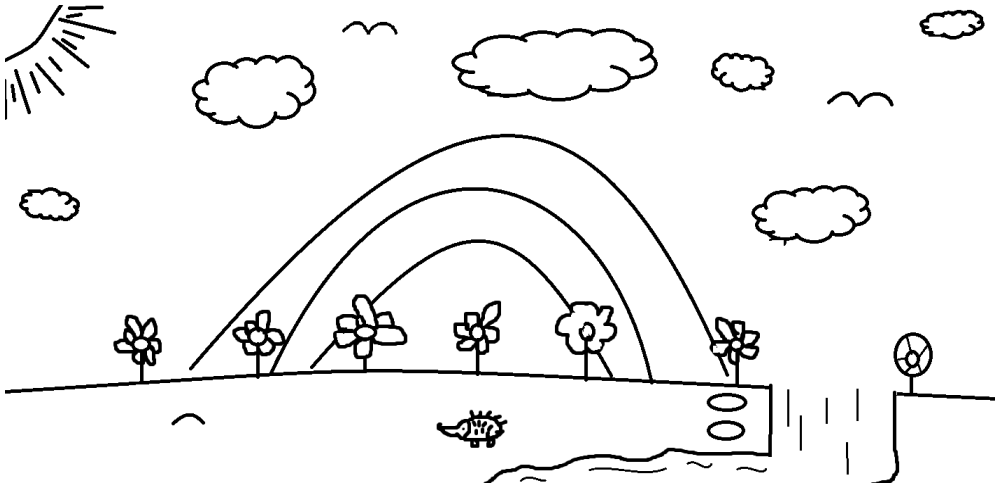

Katka Ševcovová

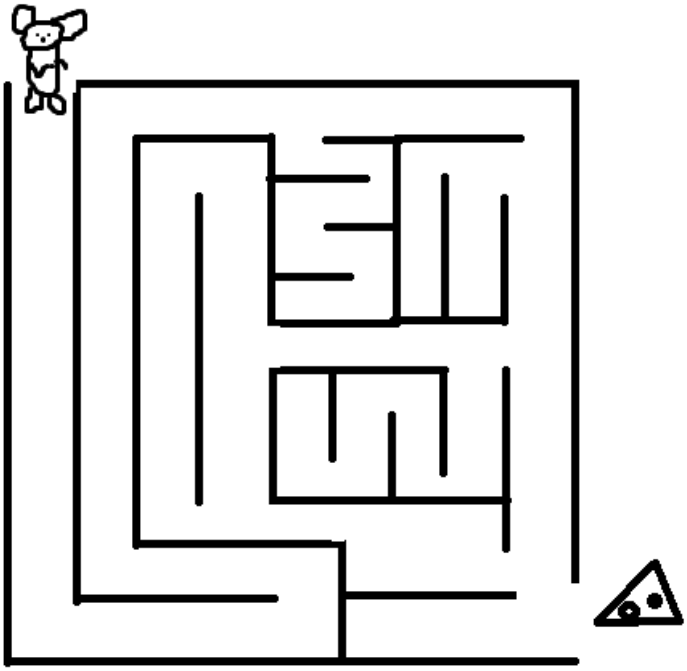

Bludisko

Pomôž myšičke nájsť cestu k syru!

Šifrovačky

Vylúšti šifrovačku! Pomenuj obrázok a číslo pri ňom určuje, ktoré písmeno v poradí treba použiť na riešenie šifry.

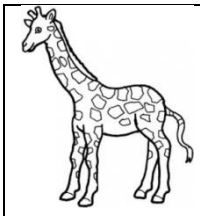 1	3	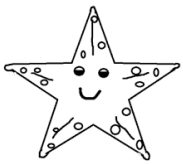 2
2	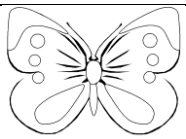 3	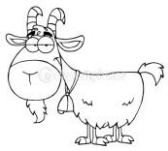 2
1	2	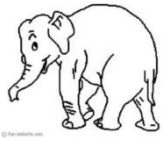 1

Tajnička

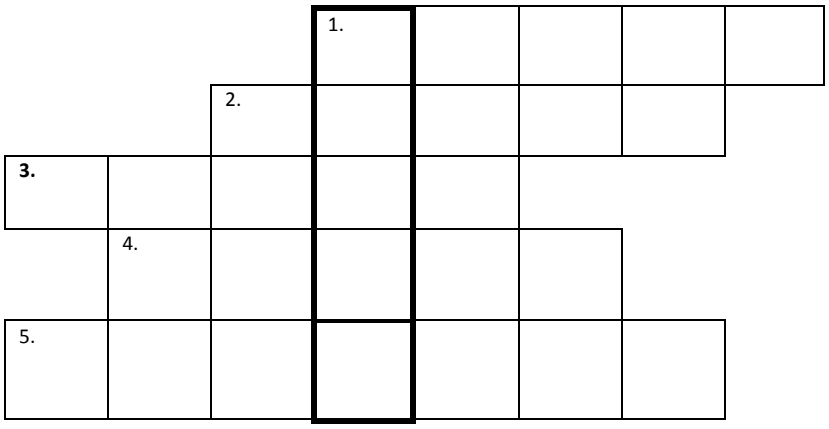

1. tučné zviera
2. psí nos
3. loví myši
4. dáva nám mlieko
5. samica slona

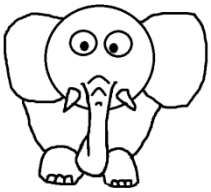

Sisi a kúzelné rande

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna kráľovská rodina, ktorej sa narodilo krásne dievčatko. Pomenovali ho Sisi. Keď Sisi dospela a mala deväťnásť, zamilovala sa do rovnako starého chlapca, ktorý sa volal David.

Jedného krásneho dňa pozval David Sisi na rande. Sisi bola nadšená a stretnutie sa jej veľmi páčilo. Obaja sa tešili so spoločne strávených chvíľ, keď sa zrazu stalo niečo kúzelné. Na oblohe zbadali tú najkrajšiu hviezdu na svete a pod ňou bolo z ďalších hviezd napísané: „Som hviezda lásky“.

Odrazu Sisi videla okolo seba víly, ktoré jej vyčarovali krásne šaty. Davidovi sa Sisi veľmi zapáčila, a v tom okamihu si Sisi s Davidom dali pusu. Nebola to ale obyčajná pusa, bolo to prvá Sisina pusa z ozajstnej lásky. Nikdy na ňu nezabudla.

Keď bola Sisi trochu staršia, David ju požiadal o ruku. Sisi bola šťastím bez seba. O niečo neskôr sa im narodili deti a žili spolu šťastne až do smrti ☺.

Dea

Prekreslovačka

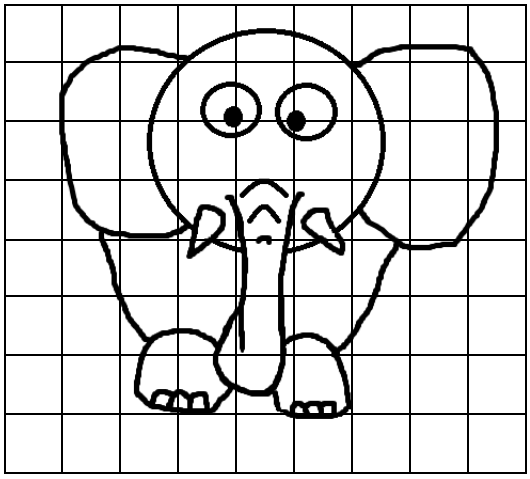

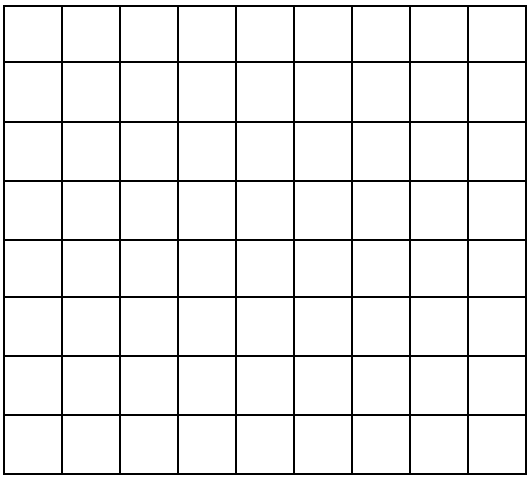

Laco, Natália N.

Slovenské NAJ

1. **Najväčšie mesto**
   A) Vysoké Tatry
   B) Košice
   C) Bratislava
2. **Najväčší hrad**
   A) Oravský hrad
   B) Spišský hrad
   C) Devín
3. **Najdlhšia rieka**
   A) Váh
   B) Dunaj
   C) Morava
4. **Najväčší prírodný park**
   A) Nízke Tatry
   B) TANAP
   C) PIENAP
5. **Najvyššie položené miesto**
   A) Lomnický štít
   B) Kriváň
   C) Gerlachovský štít
6. **Najnižšie položene miesto**
   A) Rieka Bodrog
   B) Komárno
   C) Holíč
7. **Najzápadnejšie miesto**
   A) Záhorská Ves
   B) Moravský Svätý Ján
   C) Brodské
8. **Najvýchodnejšie miesto**
   A) Kremenec
   B) Veľké Kapušany
   C) Zboj

Richard Novák®

Číselná šifra

54	107	93	45	87	61	32	45

95-51= M

100+7-20= L

90-45= Y

10x10+7= O

101-40= I

4x8= K

(1000-907).0+93= T

Vtipy

Pýta sa učiteľ žiaka: „Akých svätých poznáš?“
Žiak povie: „Svätý... ehm... no... Matador!“

- Mirko, čo povedal tatinko na tvoje vysvedčenie?
- Nič, len krútil hlavou.
- Takže to nebolo tak strašné, nie?
- No, on krútil mojou hlavou...

- Tak ako dopadlo vysvedčenie?
- Samé jednotky.
- No to si sa musel celý rok pilne učiť, že?
- Ale kdeže celý rok, len chvíľku, než som sa naučil poriadne falšovať vysvedčenie.

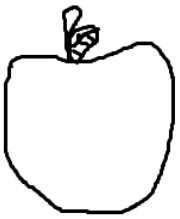

Pani učiteľka sa v škole pýta:
- Máte v ruke 2 jablká. Z toho jedno zjete, čo vám ostane v ruke?
Dežko sa prihlási a hovorí:
- Ohryzok!

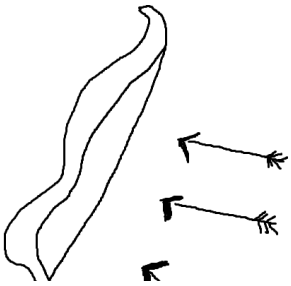

Príde Maťko celý bledý do lekárne:
- Máte nejaké prášky proti bolesti?
- A čo ťa bolí?
- Ešte nič, ale otec práve pozerá moje vysvedčenie!

Pračlovek si číta vysvedčenie svojho syna a vraví:
- To, že máš trojku z lovu chápem, si ešte mladý. Ale že si prepadol z dejepisu, ktorý má len dve strany, to je hanba!

Na telocviku učiteľ žiakovi:
- Takú ti jednu strelím, že ťa budú v Maďarsku pokutovať za rýchlosť!

- Pani učiteľka,cestou do školy ma prepadli zlodeji.
- A čo ti ukradli?
- Domácu úlohu!

Natália Slobodová

Interview s pani kuchárkou Huňarovou

1. **Koľko rokov varíte v našej škole?** *Pracujem tu 15 rokov.*
2. **V koľkých rokoch ste prvý krát uvarili jedlo?** *Prvé jedlo som uvarila v 15.*
3. **Ktoré jedlo najradšej varíte?** *Pečené kuracie nohy.*
4. **Pozeráte Moja mama varí lepšie ako tvoja?** *Niekedy, keď mám čas.*
5. **Uvarili ste jedlo ktoré ste potom hodili do koša?** *Zatiaľ nie.*
6. **Ktoré je vaše obľúbené jedlo s tých ktoré varíte v škole?** *Rezeň.*
7. **Jedli ste niekedy slimákov?** *Nie, ani v živote nebudem.*
8. **Piekli ste niekedy tortu?** *Áno, ananásovú, bola veľmi dobrá.*
9. **Aký je váš najobľúbenejší šéfkuchár?** *Jamie Oliver.*
10. **Pracuje sa vám dobre s vašou kolegyňou?** *Jasné, perfektne.*

Maľovanka

Ups, päť zvieratiek do ovčieho stáda nepatrí. Nájdeš ich? Pekne ich vymaľuj.

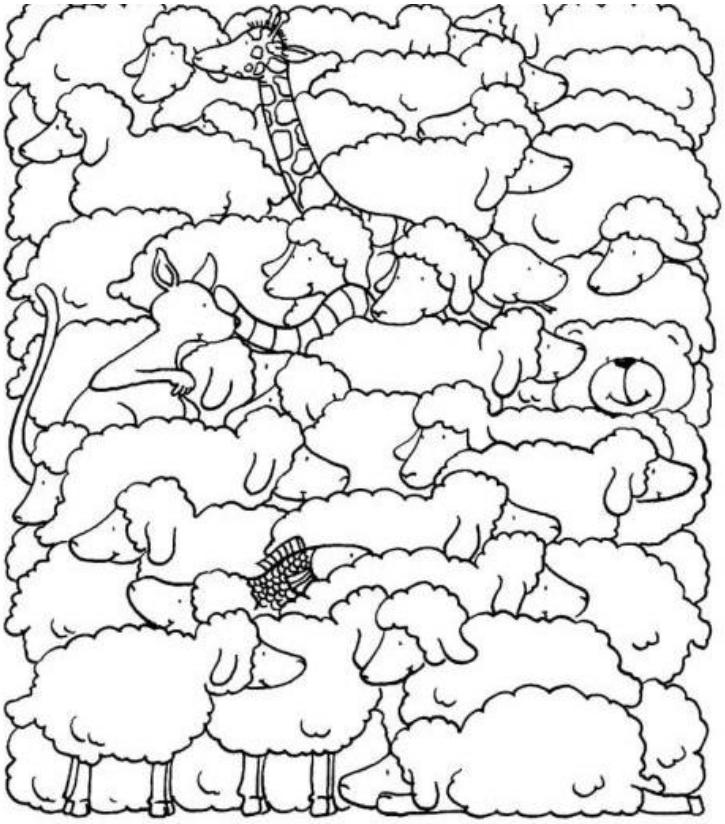

O Jankovi a Marienke

Dávno, keď sme ešte nežili,
Janko a Marienka sa veselili.
Keď však prišla macocha,
bzučala im do ucha.

„A vy čo sa smejete,
prečo neupratujete?!“
A tak kričala a kričala,
až sa prekričala.

Už to takto nešlo ďalej,
deti išli do lesa,
Tam bola celá alej,
sladkostí a kolesa.

Tak tam jedli maliny aj jahody,
keď uvideli perník, zjedli ho ako na hody.
Ježibaba (horšia jak macocha),
zavrela ich do mecha.

Vykŕmila ich,
vypchala ich,
dokonca až do mäsa .

Janko tučný ako prasa,
povedal si: „Stačí zasa!“
Ježibaba nie a nie,
vraj musí poriadne... stučnieť.

A tak raz Marienka zobrala
Janka preč, vraj má utiecť.
Ježibaba milá, veru tak,
musela seba vypchať.

Janko s Marienkou ukradli jej
zlato, a macochu zato poslali
ježibabe nech vraj je, koľko chce.

Koniec

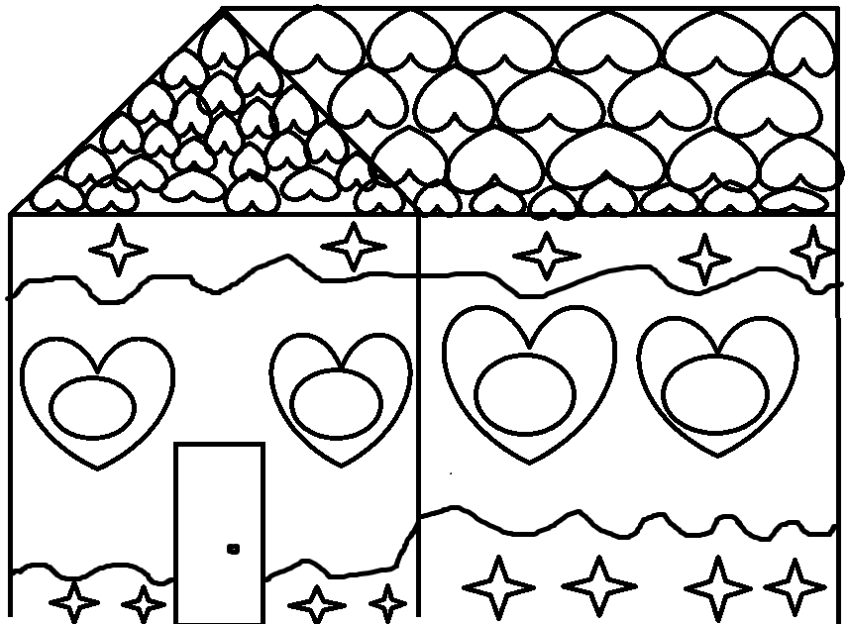

Hádanky

Nikdy nešije, hoc s ihlami žije. Čo je to? (žej)

Taký je ako hus, ale nie je hus. Čo je to (ránug)

Strieborné ovce, rohatý pastier. Čo je to? (caisem a ydzeivh)

Hoc má dlhú bradu, nevie ti dať radu. Čo je to? (azok)

Ražeň z mäsa a na ňom zlaté prasa.

Čo je to? (ňetsrp)

Modrý klobúk, čo celý svet prikryje.

Čo je to?(oben)

Čo chodí najprv do kostola? (čúľk)

Spájačka

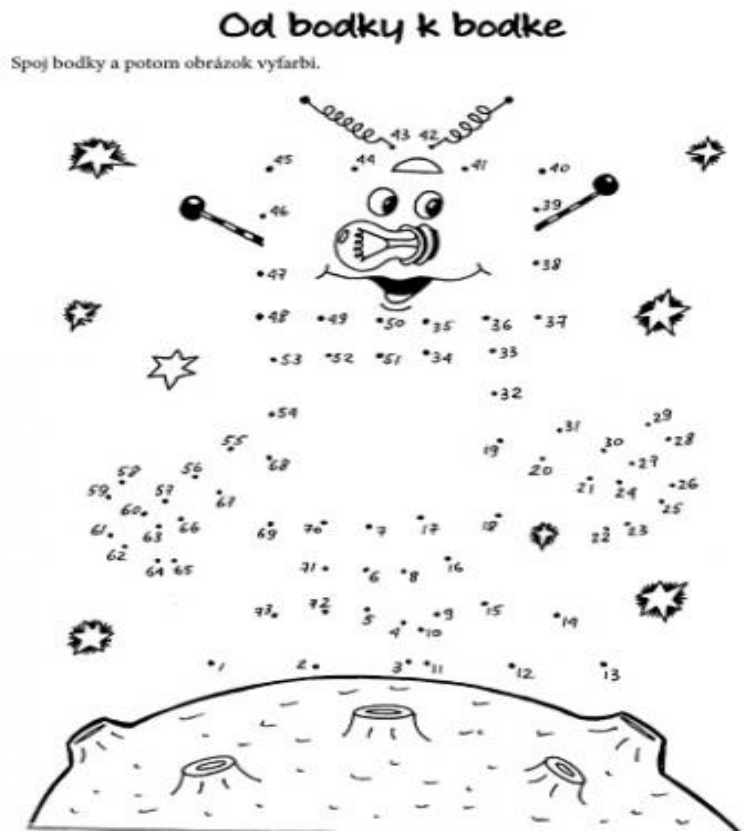

Osemsmerovka

e	m	o	k	o	á	p	e		s	j	z	i	t	a	p
l	m	s	b	ô	č	i	k		ô	š	l	e	t	o	l
e	g	o	o	l	ň	u	f		á	k	a	s	o	ľ	o
k	ô	l	e	m	e	s	t		o	s	t	e	l	o	t
t	m	i	i	h	á	k	k		s	t	o	l	í	k	a
r	o	m	o	r	e	r	ú		r	a	ž	a	b	a	a
i	b	o	x	c	e	a	t		r	u	m	e	s	o	n
č	i	n	a	s	o	v	a		r	i	t		o	n	i
k	l	á	d	o	á	a	a		k	i	a	k	d	e	l
a	s	d	e	v	k	r	u		ť	a	v	a	a	b	y
j	e		i	a	a	r	a			k	a	k	n	a	b
J	a	r	n	d	a	y	t		j	k	r	ú	ž	o	k

plot
les
soľ
limonáda
telo
mobil
čina
sova
more
box

hák
skrutka
rúra
stolík
ara
revať
ťava
aby
kúria
bylina

banka
ledka
žaba
osem
tri
on
kura
krt
dva
ovad

nie
raj
krúžok
jar
je
električka
oko
pes
zlato
zita
kôň

bôčik
osol
ego
oblek
nufák
kôš
leto
somár
krava
mesto
kôl

Tri kamarátky na ihrisku

Jedného krásneho letného dňa sa tri kamarátky dohodli, že pôjdu ku škole na ihrisko. Volali sa Kika, Naty a Dea. Poobede sa stretli na ihrisku a hneď si išli do bufetu kúpiť coca-colu a jedlý papier. Potom sa posadili na tribúnu a vychutnávali si tú dobrotu. Keď dojedli a dopili, išli sa hrať na tyče a šmýkať na šmykľavku. Nevydržali však dlho a rozhodli sa, že si pôjdu domov po bicykle. Tak aj urobili, ale prevážanie po ihrisku ich nebavilo, tak sa išli voziť po dedine. Takto trávili perfektné popoludnie všetky tri spolu.

Pomaly prichádzal podvečer, ale slnko riadne pieklo, takže si ani neuvedomili, že by mali ísť domov. Zostali teda ešte chvíľu, ale keď sa začalo stmievať, nezostávalo im nič iné, len sa rozlúčiť. Zdalo sa im však, že je ešte veľa vecí nevypovedaných, preto si potajomky písali cez internet. Písali si dlho do noci, ale (ako to počas dlhých letných nocí býva) spánok stále neprichádzal.

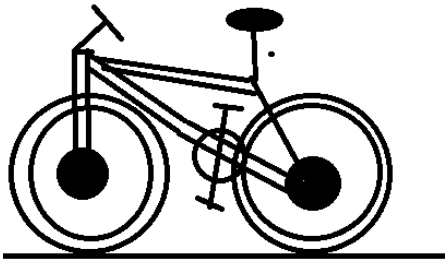

Zrazu zatúžili po dobrodružstve a vymysleli super plán. Dohodli sa, že každú noc počas letných prázdnin strávia u jednej z nich. Rodičia sa to však nesmú dozvedieť!

Do konca prázdnin sa tak vystriedali niekoľkokrát a každá noc bola pre ne výnimočná. Všetko však má svoj koniec, a tak sa aj tajné stretnutia našej trojky museli skončiť príchodom prvého školského dňa.

Tak sa leto skončilo a začala časť roka, ktorú všetky deti neznášajú. Viete, ktorá to je?

Korčuľovanie s kamoškou

Jedného letného dňa sa dve kamošky – Lenka a Lucia – dohodli, že sa pôjdu korčuľovať.

Zo začiatku im to korčuľovanie veľmi nešlo. Stále padali, ale napriek tomu sa mali dobre. Navzájom sa zabávali na svojich pádoch. Zrazu začal padať jemný dážď a Lenka zakričala na Luciu: „Pozri, Lucia, už mi to ide lepšie!“ Lucia na Lenku pozrela, vtom však zhrozene zakričala: „Pozor, Lenka! Strom!“ No Lenka ju dobre nepočula: „Kde je stôl!? Ja tu žiadny nevidím!“ Lenka sa ešte ani nestihla otočiť a plnou parou nabúrala do veľkého stromu. Pozrela sa na Luciu a tá sa veľmi nahlas smiala. Lenka bola celá červená, cítila sa trápne a hanbila sa pred Luciou.

Zrazu nastalo čudné ticho. Lenka sa pozrela na Luciu a čudovala sa, prečo sa tak náhle prestala smiať. Lenka sa pozrela na zem. Hľadela rovno tam, kam aj Lucia. Obe sa tvárili akosi čudne. Pod Luciou bola totiž veľká mláka. Lenka sa prekvapene opýtala Lucie, čo to je. Lucia celá očervenela a Lenke bolo všetko jasné.

Okrem toho si všimla aj Luciine mokré legíny. „Ona je pocikaná! Normálne sa pocikala od

smiechu!“ zasvietilo Lenke v hlave. Lucia neváhala ani chvíľu. Zahanbene sa obrátila a išla domov so slzami na krajíčku.

Keď sa umyla a prezliekla, schuti sa na tomto svojom trapase zasmiala aj ona.

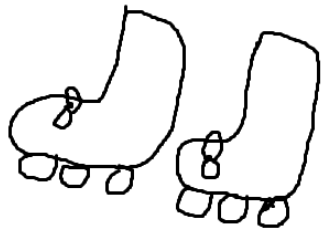

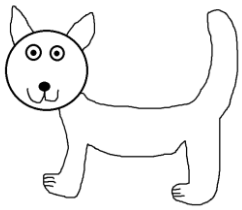

MALÁ GUĽKA

Bolo raz jedno dievča, ktoré sa volalo Blúm. Jedného dňa išlo do stodoly, lebo mu tam zapadla lopta. Keď vyšla Blúm von, namiesto lopty mala v rukách malé mačiatka. Myslela si, že im je zima, tak si ich zobrala domov.

Jedno z mačiatok bol kocúrik, ktorému dali meno Murko. Druhá bola mačka, ktorú pomenovali Guľka. Ako sa neskôr ukázalo, Guľka bola veľmi ustráchaná a bála sa všetkých okrem Blúm. Nič však netrvá večne. Ako Guľka rástla, pomaly sa osmeľovala až sa nakoniec nebála nikoho a ničoho. Keď prišla do puberty, začala byť veľmi bláznivá a robila kopec hlúpostí. Aby nemohla chodiť k susedom, Blúmina babka zapchala všetky diery v plote. Ale čo je to pre mačku nejaký plot?!

Jedného dňa sa Guľka vybrala na prieskum k susedom. Samozrejme, susedov pes neváhal a okamžite začal mačku naháňať. Guľka chcela utiecť späť cez plot, ale Nero si ho poriadne strážil. Navyše, ten plot bol teraz akýsi vyšší. Keď Nero na chvíľu odvrátil zrak, Guľka využila šancu a schovala sa na koleso auta. Jasné, že pes ju aj tak vyňuchal, ale nedokázal sa k nej dostať.

Guľka večer neprišla domov, stále sedela na tom kolese. Blúm ju darmo volala, Guľka ani nemňaukla. Noc bola dlhá a Guľka mala na svitaní poriadne otlačený zadok. Keď však prišiel čas psích raňajok, Guľka nezaváhala a využila chvíľu, keď sa Nero išiel najesť. Ufujazdila domov, čo jej sily stačili.

Šťastne sa zvítala s Blúm a už nikdy na susedov plot ani nepozrela.

Natália Neborásková

DVE KAMARÁTKY

Boli raz dve kamarátky, ktoré boli stále spolu. Navštevovali jedna druhú a často sa spolu hrali. Jedna sa volala Emma a druhá Mia.

Jedného dňa Emma zavolala Mii, že dostala darček od rodičov. Mia hneď išla k nej celá natešená, lebo bola zvedavá, čo to vlastne Emma dostala. Keď darček zbadala, zostala vyjavene zízať. V škatuli bola veľká chlpatá guľa. Mia ostala prekvapená, pretože vôbec netušila, čo to je. Potom však Emma zakričala: „To je môj nový najlepší kamarát! Volá sa Dždeži!“ „Super,“ povedala Mia, „nepôjdeme sa s ním hrať?“ „Nie!“ skríkla Emma, „Dždeži je len môj a ty mi ho nebudeš brať!“ Mia vyvalila oči: „Ja ti ho brať nechcem a som smutná, že si to myslíš.“ Emma nič nepochopila a povedala: „Nemyslela som si, že budeš reagovať takto. Ty máš psa, tak sa choď hrať s ním!“ Mia už bola veľmi nahnevaná, tak sa otočila na päte a vyšla von. Stihla ešte za sebou zakričať: „A nemusíme byť ani kamarátky! Chýbať mi určite nebudeš!“

Napriek silným rečiam bola Mia veľmi smutná. Zamyslene kráčala po chodníku, zrazu sa jej zatočila hlava a spadla na zem. Emma ju sledovala cez okno. Keď zbadala Miu ležiacu na zemi, okamžite za ňou utekala na ulicu. Chcela zavolať záchranku, ale v tej panike zabudla číslo. Našťastie sa objavila Emmina mama, ktorá poskytla Mii prvú pomoc a zavolala sanitku.

Medzitým Emma vyklopila mame, čo sa stalo. Rozprávala jej o tom, aká bola hlúpa, ako si myslela, že Mia jej chce zobrať Dždežiho. Nerada priznala aj hádku, ktorá to všetko spôsobila.

Záchranári sa o Miu postarali, o pár dní bola úplne fit. Kamošky sa udobrili a už nikdy sa nepohádali.

Čo sa nám podarilo?

DIVADLO ON AIR

Naša škola úspešne zrealizovala projekt na základe programu, ktorý vyhlásila Nadácia Volkswagen.

Divadelníci, ktorí pracujú v krúžku, nacvičili pod vedením p. Mikózciho vtipné predstavenie s názvom Svokra v aute. Okrem hereckých schopností si precvičili nemčinu a zdokonalili sa aj v poznávaní dopravných značiek. Premiéra Svokry v aute sa konala v ZŠ Jakubov a reprízované predstavenie odohrali naši herci aj v ZŠ Láb. Publikum na oboch predstaveniach sa naučilo niekoľko nových nemeckých slovíčok a fráz a zopakovalo si dopravné značky.

Vďaka tomuto projektu sa našej škole podarilo získať bezdrôtové mikrofóny, ktoré skvalitnia nielen fungovanie divadelného krúžku, ale prispejú aj k zlepšeniu neformálneho vzdelávania našich žiakov.

NOC V KNIŽNICI

Výnimočný deň sme zažili spolu s ôsmakmi a deviatakmi v piatok 20.5.2016. Strávili sme totiž noc v knižnici.

Celý večer sa niesol v duchu rozprávky Červená čiapočka. Čítali a porovnávali sme rozprávky od Charlesa Perraulta a bratov Grimmovcov, riešili sme interaktívny kvíz. Okrem toho sme sa pokúšali vcítiť do jednotlivých postáv a zistiť, aké by asi boli, keby žili v dnešnom svete. Trochu strašidelné, trochu náročné a trochu zábavné bolo hľadanie indícií v Čiapočkinom lese.

Večer sme ukončili pozeraním netradičného filmového spracovania príbehu o Červenej čiapočke. Niektorí zaľahli ešte pred záverečnými titulkami, iným sa ani po filme nechcelo spať. Nakoniec sa však každý zachumlal do svojho spacáku a pobral sa do ríše snov.

Nadácia Volkswagen Slovakia

Techniky sa nebojíme, záhradku si postavíme

je názov projektu, ktorý sa nám podarilo pre našu školu získať vďaka Nadácii Volkswagen Slovakia. Prostredníctvom projektu získame peniaze, za ktoré si kúpime pracovné náradie a rôzne pomôcky, aby sme mohli v školskej záhrade vybudovať ekologické záhony a lavičky.

Keďže technika dnes vládne svetu a my chceme ísť s dobou, všetky nakúpené pomôcky budeme aj po ukončení projektu používať v školskej dielni na realizáciu ďalších zaujímavých nápadov ☺.

Účasť v tomto projekte je pre nás obrovskou výzvou!

Kreatívne bunky v našich hlavách pracujú na plné obrátky a usilujú sa vymyslieť, ako záhony a lavičky vybudovať čo najlepšie a najkrajšie. Bude to tímová práca, pri ktorej nájdu uplatnenie kreatívci, manažéri, podnikavci, ale aj výkonní pracovníci.

Vieme, že mozog podáva najlepšie výkony na čerstvom vzduchu, preto budeme našu záhradku používať nielen na regeneráciu, ale aj na vyučovanie.

Držte nám palce a sledujte nás na FB ZS Jakubov a na webstránke školy!

Vidíme sa v septembri!

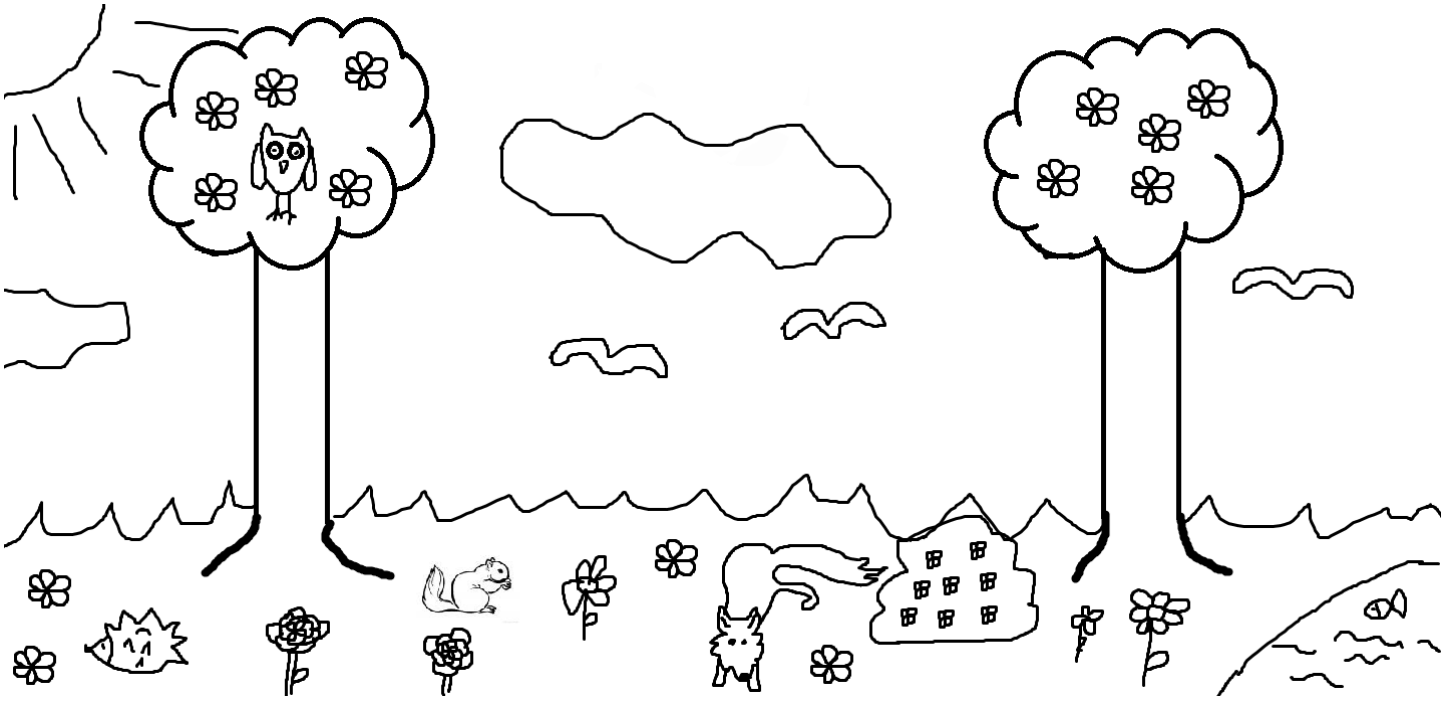

Vydáva: Základná škola Jakubov, Jakubov 276, 900 63. Áčko vytvorili: Lea Ambrová, Deana Maryniaková, Natália Neborásková, Katarína Ševcovová, Matúš Uhrinec, Ladislav Slíž, Richard Novák, David Oslej, Natália Slobodová, Kristína Uherová, Mgr. Eva Otrubová. Obrázky a niektoré články sú prevzaté z rôznych webových stránok.
Za spoluprácu ďakujeme všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom spolupracovali pri tvorbe Áčka.